

Về xấp xỉ hình dạng của các dải xoắn ốc trong xoáy thuận nhiệt đới

PTS. IURTRẮC B.X.

Đồng Giám đốc Trung tâm LHVX về KTNĐ

Khi quan trắc xoáy thuận nhiệt đới (KTNĐ) bằng rada ta thường phải xác định vị trí tâm bão trong trường hợp, khi khoảng cách tới mắt bão lớn hơn kích thước của màn hình chỉ thị (indicator) quét tròn của trạm rada hoặc khi bán kính mắt bão không rõ. Trong các trường hợp này người ta thường sử dụng thước cong dạng xoắn ốc lôga [1] để xác định vị trí tâm bão bằng cách đặt trùng khít thước cong tương ứng với phần dài xoắn ốc quan trắc được trên màn hình chỉ thị. Đồng thời ta giả thiết rằng profin đường dòng của vận tốc gió trong KTNĐ phù hợp với profin của các dải xoắn ốc. Rõ ràng là profin của thước cong được chọn càng thích hợp bao nhiêu thì kết quả của việc xác định tâm KTNĐ càng tin cậy bấy nhiêu.

Theo [3] phương trình đường dòng vận tốc trong hệ tọa độ trực có thể viết như sau:

$$r \frac{d\phi}{u} = \frac{1}{v} dr \quad (1)$$

trong đó: r – vécto bán kính,

ϕ – góc giữa r và hướng dương của trục Ox

u, v – thành phần vận tốc của các chất điểm không khí theo bán kính và theo tiếp tuyến.

Trong bài toán đã nêu người ta xét các phương án sau đây:

1. $u = wr, v = \text{const}, \omega$ – vận tốc quay của các chất điểm không khí

2. $v/u = \tan \alpha = \text{const}, \alpha$ – góc giữa hướng gió và tiếp tuyến với đường đẳng áp (hình 1).

3. $\tan \alpha = -\frac{r}{R}, R$ – bán kính KTNĐ

4. $\tan \alpha = -\frac{r - r_m}{R - r_m}, r_m$ – bán kính mắt bão.

Đối với các phương án trên người ta đưa ra các lời giải sau đây của phương trình (1):

$$1. r = a \varphi, a = \frac{v}{\omega} \quad (\text{đường xoắn ốc Archimède})$$

$$2. r = R \exp(-\varphi \operatorname{tg} \varphi) \quad (\text{đường xoắn ốc dạng lôga})$$

$$3. r = R/\varphi \quad (\text{đường xoắn ốc hipecbon})$$

$$4. r = \frac{r_m R}{(R - r_m) \left[\frac{R}{R - r_m} - \exp \left(-\varphi \frac{r_m}{R - r_m} \right) \right]} \quad (\text{đường cong gần với đường xoắn ốc dạng hipecbon})$$

xoắn ốc dạng hipecbon).

Một trong các hạn chế của các phương án trên là chúng chưa được chứng minh chặt chẽ. Ví dụ, theo phương án 1, thành phần vận tốc tiếp tuyến sẽ tăng theo bán kính, còn theo phương án 2 thì các thành phần vận tốc theo bán kính và theo tiếp tuyến phụ thuộc nhau vào bán kính tới tâm bão.

Từ các số liệu thực nghiệm về phân bố các thành phần vận tốc gió trong XTNĐ, công bố trong [2], khó có thể rút ra là các phương án 1 và 2 có thể xảy ra trên thực tế. Còn nếu suy ra từ lý thuyết [4] thì khi chuyển động của không khí trong XTNĐ là chuyển động dùng và khi có lực ma sát, góc μ – góc lệch của gió so với hướng của lực gradien, được xác định không phải bằng các biểu thức trong các phương án 3 và 4 ($\operatorname{tg} \alpha = \operatorname{ctg} \mu$) mà được xác định bằng phương trình

$$\operatorname{tg} \mu(r) = \frac{l}{K} + \frac{V(r)}{K \cdot r} \quad (2)$$

trong đó: $l = 2 \omega \sin \psi$ – thông số Coriolis

K – hệ số ma sát

$V(r)$ – thành phần vận tốc tiếp tuyến tại vị trí r cách tâm bão.
Có nghĩa là góc μ (hoặc α) phụ thuộc vào phân bố của vận tốc tiếp tuyến

của gió. (từ hình 1 ta có $\alpha + \mu = \frac{\pi}{2}$).

Xuất phát từ những điều đã nói trên, ta sẽ tìm phương trình đường dòng vận tốc gió trong XTNĐ trên cơ sở giải phương trình (1) với điều kiện:

$$\frac{u}{v} = \operatorname{tg} \mu \quad (3)$$

Ở đây $\operatorname{tg} \mu$ được xác định qua phương trình (2).

Trước tiên cần lưu ý về dấu của vế phải trong phương trình (1). Nếu quy định chiều quay của góc φ ngược chiều kim đồng hồ là dương và ta viết lại phương trình (1) dưới dạng:

$$\frac{dr}{d\varphi} = r \frac{v}{u} \quad (1a)$$

thì ta suy ra, khi r giảm kéo theo φ giảm (do $\frac{dr}{d\varphi} > 0$). Bởi vậy, để phương

trình (2) có thể cho đường xoắn ốc gần đúng với đường xoắn ốc trong bão (khi tăng φ ngược chiều kim đồng hồ, giá trị của véctơ bán kính r giảm) ta cần phải đổi dấu vế phải và viết lại phương trình dưới dạng:

$$-\frac{dr}{d\varphi} = r \frac{v}{u} \quad (1b)$$

Giả thiết rằng vận tốc tiếp tuyến trong XTNĐ biến đổi phụ thuộc vào khoảng cách tính từ tâm XTNĐ theo quy luật hàm mũ:

$$V(r) = V_x \left(\frac{r_x}{r} \right)^n \quad (4)$$

trong đó: V_x – vận tốc gió tại khoảng cách r_x tính từ tâm XTNĐ.

Khi đó phương trình (1b) có thể biểu diễn như sau:

$$-d\varphi = \frac{u}{v} \cdot \frac{1}{r} dr = \left(\frac{a}{r} + b \frac{1}{r^{n+2}} \right) dr \quad (5)$$

trong đó: $a = \frac{l}{K}$

$$b = \frac{V_x \cdot r_x^n}{K}$$

Lời giải của phương trình (5) có dạng:

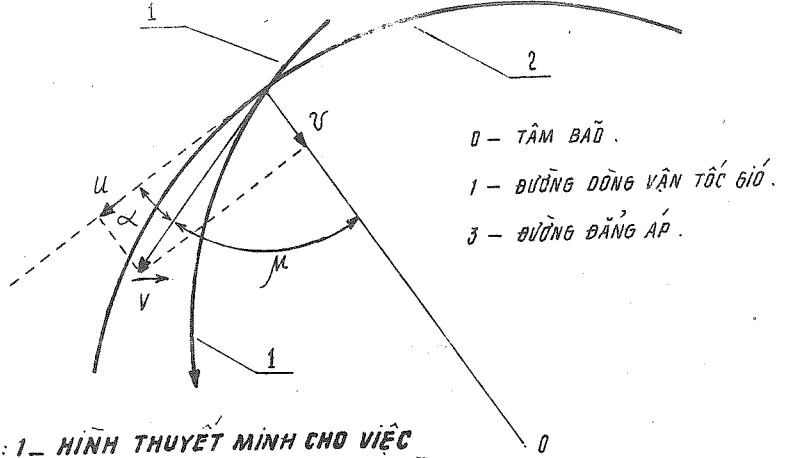
$$-\varphi = a \ln \frac{r}{r_o} - \frac{b}{n+1} \left(\frac{1}{r^{n+1}} - \frac{1}{r_o^{n+1}} \right) \quad (6)$$

trong đó r_o – bán kính khi $\varphi = 0$.

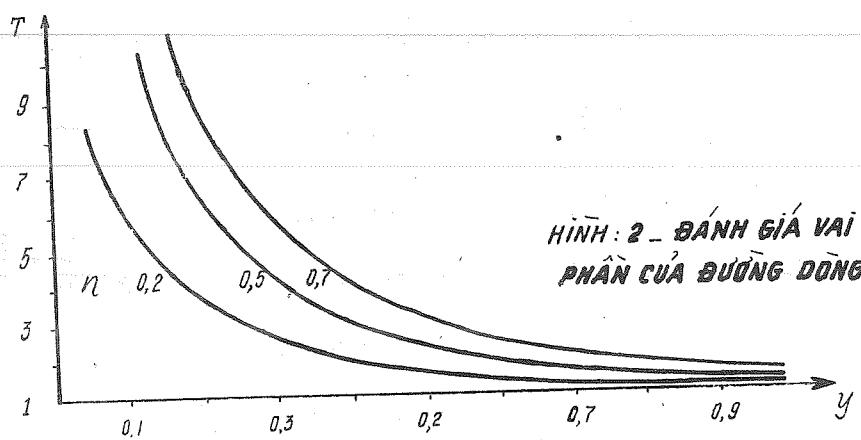
Phương trình (6) có thể biểu diễn dưới dạng:

$$\varphi = A \left(\frac{1}{y^{n+1}} - 1 \right) - a \ln y \quad (6a)$$

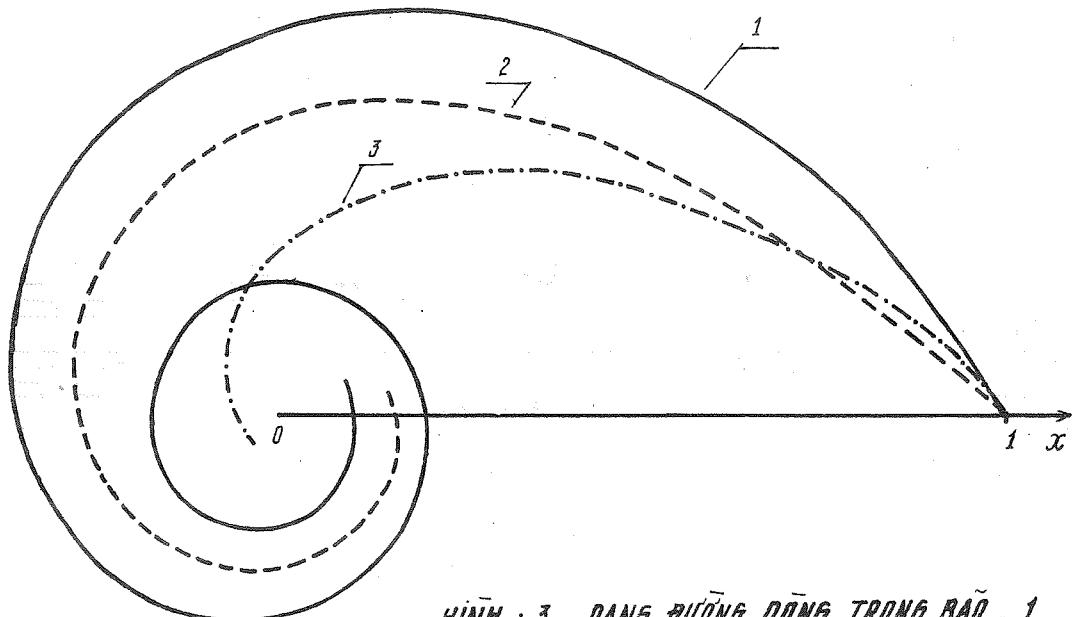
trong đó: $y = \frac{r}{r_o}$

HÌNH: 1 - HÌNH THUYẾT MÌNH CHO VIỆC
VIẾT PHƯƠNG TRÌNH ĐƯỜNG ĐỘNG
VẬN TỐC GIÓ TRONG XTNĐ.

HÌNH: 2 - ĐÁNH GIÁ VAI TRÒ CÁC THÀNH
PHẦN CỦA ĐƯỜNG ĐỘNG VẬN TỐC GIÓ

HÌNH : 3 - DẠNG ĐƯỜNG ĐỘNG TRONG BÃO - 1
DẠNG ĐƯỜNG XUẨN ỐC ĐẠI SỐ - 2 VÀ
DẠNG ĐƯỜNG XUẨN ỐC LOGA - 3

$$A = \frac{b}{(n+1)r_o^{n+1}} = \frac{1}{(n+1)K} \cdot \frac{V_x}{r_o} \cdot r_o^n$$

$$y_x = \frac{r_x}{r_o}$$

Như vậy, phương trình đường dòng vận tốc gió trong XTNĐ nhận được (6a) là tổ hợp của các đường xoắn ốc đại số và đường xoắn ốc dạng lôga. Trong đó dạng của đường xoắn ốc lôga xác định qua tỷ số giữa thông số Coriolis và hệ số ma sát. Còn dạng của đường xoắn ốc đại số được xác định qua phân bố tốc độ tiếp tuyến của gió và phụ thuộc vào bán kính XTNĐ và hệ số ma sát.

Vai trò tương đối của các thành phần trong việc hình thành dạng của các đường xoắn ốc đại số và lôga tương ứng như sau:

$$\varphi_A = A \left(\frac{1}{y^{n+1}} - 1 \right) \quad (7)$$

$$\varphi_{ln} = -a \ln y \quad (8)$$

Hình 2 minh họa hàm

$$T(y) = \frac{\varphi_A}{\varphi_{ln}} \cdot \frac{a}{A} = -\frac{1}{\ln y} \left(\frac{1}{y^{n+1}} - 1 \right) \quad (9)$$

Với các giá trị n khác nhau. Từ hình 2 suy ra: khi $\frac{a}{A} \approx 1$, phần trung tâm

của đường xoắn ốc ($y < 0,5$) được mô tả tốt qua đường xoắn ốc đại số. Để minh họa thêm, hình 3 đưa ra đồ thị hàm (6a) khi $n = 0,5$, $V_x = 40 \text{ m/s}$, $r_x = 40 \text{ km}$,

$$K = 1 = 4,82 \cdot 10^{-5} \text{ s}^{-1}, r_o = 400 \text{ km}, \frac{a}{A} = 2.$$

Sau cùng có thể ghi nhận rằng, kết quả nhận được trong bài này có thể có ích cho việc xử lý ảnh máy vệ tinh về XTNĐ.

Tài liệu tham khảo

1. Weather Radars for Monitoring Tropical Cyclones. – TOPEX Report № TCP – 17, 1984.
2. Weatherford C.L., Gray W.M. Typhoon Structure as Revealed by Aircraft Reconnaissance, Part I: Data Analysis and Climatology. – Monthly Weather Review, 1988, Vol. 116, 1032 – 1043.
3. Mamedov I.E.S. Shavlov N.I. Bão. – NXB KTTV, Leningrat, 1974 (tiếng Nga).
4. Guralnik I.I. và cộng tác viên. Khí tượng học. – NXB KTTV, Leningrat, 1982 (tiếng Nga).